

ПОКРОВА БОГОРОДИЦІ

Головний мотив, який причинився до встановлення цього праз-ника, це видіння святого Андрія Юродивого. Царгород, столицю Візантії, облягали араби. Ціле місто й народ перебували у великій тривозі. У храмі Пресвятої Богородиці на Влахернах, де зберігалася її риза, правиться всеночне. Молячись, народ переповнив церкву. Між народом рев-но молиться про охорону міста святий Андрій Юродивий зі своїм учнем Епіфанієм. Відправа закінчується. Святий Андрій бачить, як від царських дверей — так звалися у греків головні вхідні двері церкви — йде світлом осяяна Пресвята Бого-родиця у супроводі свято-го Йоана Хрестителя і святого Йоана Богослова та при співі великого хору святих. Божа Мати підходить до престолу, вклякає, довго молиться і заливається сльозами. Відтак встає, здимає зі своєї голови преясну хустку-покров-омо-фор, по-грецьки мафоріон, і ши-роко простирає її над народом у церкві.

Новини парафіяльного життя за вересень:

1. - о. Михайло провів відкритий урок у I школі для учнів 9 - 10 класів на тему "Хрещення Русі - Ук-раїни".

1. - У соборі апп. Петра і Павла під проводом о.д. Євгена Бойка та о. Михайла Забанджали, відбувся молебень за учнів та вчителів I школи з нагоди початку навчального року.

2. - о. парох Михайло розпочинає курс викладання грецької та латинської мов у Тернопільській Ви-щій Духовній семінарії ім. патріарха Й. Сліпого.

3. - Початок роботи над складаннями 4 вікон - вітражів для встано-влення їх у куполі церкви.

6. - Пожертва на церкву від однієї родини із вул. Дружби і двох ікон із довоєнних хоругв, які використовувались у нашому храмі.

7. - Збори Козівської спільноти інвалідів "Силоам".

8 - 10. - о. парох Михайло відбуває обов'язкові щорічні реколекції для священників у Зарваніці.

14. - Збори братства нашого храму на яких затверджено кількість членів братства та прийнято рішення звернутися до голови район-ної ради Погайдака М.М. щодо ситуації із районним краєзнавчим музеєм, та голови Козівської сели-щної ради про сприяння у будівництві ккаплиці на території районної лікарні.

14. - Ознайомча поїздка спільноти інвалідів "Силоам" на парафію Христа Царя у с. Комарівка.

14. - Вийшов 5 номер парафіяльного часопису "Мироносиця".

18. - Участь о. пароха у семінарі для вчителів-організаторів "Про виховання особистості у "Пласті", організованого п. Василем Маркусем у Будинку творчості школярів.

21. - Направлено лист - звернення від о. пароха та братства нашої парафії до голови Козівської рай-онної ради Погайдака М.М. щодо роз'яснення ситуації навколо створення районного краєзнавчого музею.

21. - Звернення до та депутатів та голови Козівської селищної ради Вацлавського П.Ю. про сприяння у оформленні документації для початку створення молитовної каплиці на території районної лікарні.

Вони благословили наш храм

З Божою поміччю та допомогою козівчан-добродіїв вдається нам потрохи відкривати невідомі сторінки історії нашої парафії та храму, а відповідно і нашого містечка.

Зокрема, нещодавно був віднайдений цінний для нашої парафії документ: подячна грамота 1893 року від Львівського митрополита Сильвестра Сембратовича для жителя містечка Козова Григорія Колодія, який пожертвував для новозбудованої церкви велику суму грошей на спорудження нового престолу.

Цей документ зберігся завдяки дітям цього жертводавця, а принесла його п. Марія Твердун - правнучка п. Григорія.

Наявність цієї подячної грамоти з рук самого митрополита є для нашої парафії, а особливо, для родини жертводавця, великим свідченням високої свідомості та самопожертви наших предків, які свої-

ми діяннями заслугоували на особливу увагу з боку пастиря найбільшої на той час митрополії у Європі.

Тримаючи у руках цей документ, трохи понищений часом, прийшла у голову думка познайомити ближче наших парафіян життєписом осіб з благословення яких у Козові був збудований та освячений храм Успіння Пресвятої Богородиці.

Найперше, потрібно зазначити, що у протоколі генеральної візитації 1732 року сказано про те, що: церква "збудована на місці посвяченому за благословенням Й.Б. Йосифа Шумлянського місцевого єпископа". Це по-перше, дає підставу вважати, що на цьому місці, оскільки воно називається "посвячене", ймовірно вже був храм. А по-друге, зрозумілим стає той факт, що дерев'яна церква, про яку тут йдеться, була збудована десь між роками 1667 (коли Шумлянський став Львівським єпископом) та 1710 (вже згадується як існуюча Успенська церква), саме з архипастирського благословення владики Йосифа.

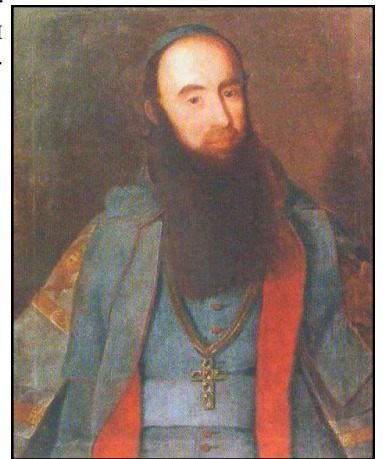
Владика Йосиф Шумлянський (1643 - 1708), львівський єпископ, адміністратор Київський та Луцький, підтримував дружні стосунки із гетьманами Петром Дорошенком та Іваном Мазепою, також із королем Польщі Яном Собезьким. Його рідний брат Атанасій був Луцьким єпископом. Кир Йосиф доручив священникам у своїй єпархії вести метричні книги, а також уклав правила для мирян та клиру, як правильно поводитися у церкві та поза нею. Саме за нього у 1700 році Львівська єпархія долучилася до єдності з Римським Апостольським престолом.

Митрополит Сильвестр Сембратович (1836 - 1898), єпископ-помічник, пізніше адміністратор та архієпископ Львівський, митрополит Галицький, кардинал Католицької церкви. Людина яка пройшла шлях від звичайного сільського хлопця (батько був священником у селі) до найвпливовішої особи західноукраїнських земель. Саме він будує нову семінарію у Львові, засновує Станіславську єпархію, реформує чин василіан, скликає Львівський синод 1891 року. Відзначений найвищими нагородами Австрійського уряду та Римської столиці.

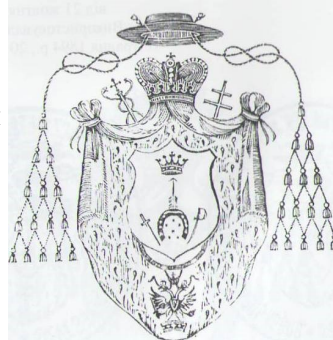
І саме цей владика, майбутній кардинал, 23 вересня 1894 року приїжджає у Козову для того, щоб особисто освятити новий престіл у новозбудованому храмі на честь Успіння Богородиці, парафіяни якого з 1885 року очікували на візит сюди свого духовного батька.

Герб Й. Шумлянського

Єпископ Йосиф Шумлянський

Герб С. Сембратовича

Митрополит С. Сембратович

Що таке пияцтво?

У кого біда? В кого сварки? В кого суди? В кого неприємності й клопоти? Хто раниць без причини? В кого посоловілі очі? Чи не в тих, що висиджують при вині і шукають тільки пиятики?

(св. Василій Великий, Проти пияків)

Чим же ти, чоловіче, різнишся від нерозумних тварин? Чи не даром розуму, що його ти одержав від свого Творця? Завдяки тому дарові став ти володарем і паном усього створіння. Хто ж сам позбавляє себе розуму через пияцтво, того ставлять нарівні з нерозумними тваринами. І він справді стає до них подібний.

(св. Василій Великий, Проти пияків)

Вино - дар Божий. Він служить опанованим на зміцнення слабосильності. Для не опанованих він є знаряддям розгнузданості.

(св. Василій Великий, Проти пияків)

Пияцтво - це демон, що його добровільно деякі собі вибирають і для розкоші вводять у душу. Пияцтво - мати зла, протилежність чесноті. Воно робить мужнього страхополохом, а скромного - розпусним. Воно не знає справедливості і відбирає розум. Як вода не сполучається з вогнем. Так надмір вина ослаблює здатність думати.

(св. Василій Великий, Проти пияків)

Вино - діло Боже, а пияцтво - діло диявола. Не вино, але нестриманість родить пияцтво. Пияцтво - корінь усякого зла. П'яний - живий мрець. Пияцтво - демон самозваний, недуга, що не має оправдання, спільна ганьба нашого народу.

(св. Іван Золотоустий, Про статуї)

Як у казкових Скиллі і Гідри, так і в пияцтва багато голів. Тут у нього виростає неморальність, там гнів; тут тупість розуму і серця, а там грішна любов.

(св. Іван Золотоустий, Гомілія 70 на МТ. 22:15)

Пристрасть до пияцтва - це мати всякого лиха... Де пияцтво, там і диявол.

(св. Іван Золотоустий, Гомілія 70 на МТ. 22:15)

Монах, що не дбає про черево і не любить пияцтва, стає рівний ангелам.

(св. Єфрем Сирійський, Ради для монахів)

Пияцтво підкопує родинне щастя, стає нещастям для дітей, а не раз переходить до них тяжкими недугами. Пияцтво підкопує всі дочасні добра.

(митр. Андрей Шептицький, Послання до вірних)

Пияк марнує все, а жінок і дітей робить жебраками. Пияцтво відбирає добру славу у людей. Хто шає пияка? Хто зважає на його думку? Хто з нього не сміється? Хто ним не погорджує? Бо чи можн бути більший нерозум, як власною поведінкою робити себе подібним до нерозумних звірів?

митр. Андрей Шептицький, Послання до вірних)

Хмільне завжди простягає нам руку, коли терпимо невдачу, коли слабнемо, коли втомлені, і вказує надзвичайно легкий вихід із ситуації. Але обіцянки його фальшиві: фізична сила, яку воно обіцяє, - примарна, душевне піднесення - оманливе, під впливом хмільного втрачаємо правдиве уявлення про цінність речей.

(Джек Лондон, американський письменник)

Вино губить тілесне здоров'я людей, губить розумові здібності, губить добробут сімей, і що найжахливіше, - губить душу людей і їх нащадків.

(Лев Толстой, російський письменник)

Якщо можливо б одним розчерком пера стерти з лица землі негідну людини огидну пристрасть до спиртних напоїв, то відразу стали б майже непотрібні лікарі, будинки для тих, хто втратив розум, в'язниці, і інші подібні заклади.

(Ж. Марамбо, французький вчений)

Людство могло б досягти неймовірних успіхів, якби воно було більш тверезим.

(Й.-В. Гете, німецький поет)

Геть з українських сіл і міст горілку і тютюн, бо кожний сотник виданий на це збагачує фонди ворогів, які вживають їх для знищення України!

(Степан Бандера, герой України)

Не пий, тату!

Тож яка глибинна причина алкоголізму?

На це існує декілька точок зору. Основну роль тут відіграє така властивість людини, як внутрішня тривога. Вона не дозволяє особистості “застоюватися”, підштовхує її до пошуку нового, здобуття гармонії. Інколи це внутрішнє хвилювання і незадоволення стає деструктивною і руйнівною силою. Так, до прикладу, природа поширених і добре відомих соціальних хвороб, як безкінечні гонитви за фінансовим благополуччям, кар’єрою, жадаба суспільного визнання за будь яку ціну. Досягнення такої цілі дає людині лиш короткий перепочинок.

Без переоцінки цінностей, відмови від нереальних прив'язаностей людина приречена на безпервну гонку із якої не можливо вийти переможцем. Саме тут, полегшення приносить алкоголь, або наркотик, який з часом перетворюється у проблему - “алкоголізм” ділових людей. Тут можна і згадати такі болючі форми подавленої тривоги як сексуальна нерозбірливість, хронічне переїдання, патологічна брехливість, азартні та комп'ютерні ігри.

Спроба змінити свідомість втечею від дійсності за допомогою алкоголю чи наркотиків - крайнє вираження деструктивного реагування на тривогу. До речі, конструктивною формою зміни свідомості є релігія. І як вдало сказав психоаналітик Віктор Франкл: “Ціль психотерапії - зцілення душі, мета ж релігії - спасіння душі”.

Що ж відбувається з людиною в якій тривалий час була проблема з алкоголем, а зараз вона від нього відмовляється?

Щоб позбавити людину від залежності, їй потрібно самій усвідомити у собі цю залежність. Іноді цього буває достатньо, і в цьому, якраз, полягає суть психотерапії: це тривала, індивідуальна і дуже кропітка робота. Коли людина визнає, що у неї є проблема, то починає жити усвідомлено. Алкоголіку потрібно звикнути із думкою, що від спиртного прийдеться відмовитися назавжди. Коли ж після лікування він знову спробує випивати, то дуже швидко повернеться до попереднього стану. Навіть коли стається зрив, треба далі продовжувати боротися з хворобою.

Пияцтво переростає в алкоголізм, коли бажання випити перетворюється на хворобливий непереборний потяг. Бажаннями ми ще можемо керувати, а потяг уже керує нами. І от, коли виникає потяг до алкоголю, людина керувати ним не може. тобто сутність алкоголізму не у тому, що людина багато п'є, а у тому, що вона не може не пити. Самі алкоголіки порівнюють свою хворобу з діабетом. Людина з цією недугою може жити нормальним життям, якщо дотримуватися дієти. Так і алкоголік, він буде цілком здоровий при умові не вживання алкоголю. Часто людина не винна, в тому, що вона захворіла, але тільки від її вільної волі залежить, буде вона продовжувати самознищення чи звернеться за допомогою.

Щоб попередити алкоголізм, потрібно вчити з дитинства (в сім'ї, в школі, на сепецкурсах) адаптуватися до умов хронічного чи гострого стресу, адекватно реагувати на складні життєві ситуації. Саме це - є загальною проблемою та завданням для держави, суспільства та церкви.

*Лікар нарколог, психоаналітик
Андрій Ясіновський*

Трохи статистики...

За 18 років населення України скоротилося на 6 мільйонів. За даними сучасних досліджень, найважливішими факторами демографічної кризи в Україні є алкоголь та інші наркотики. Вже кілька років поспіль ВООЗ називає алкоголь поряд з тютюном провідними факторами ризику для здоров'я українців. Сьогодні рівень споживання алкоголю в Україні є одним з найвищих у світі і складає близько 20 літрів чистого спирту на душу населення за рік. За даними ВООЗ за 2008 рік Україна займає перше місце в світі із вживання алкоголю серед дітей та молоді. 40% дітей у віці від 14 до 18 років уже залучені до систематичного вживання алкоголю, заборона ж продавати алкогольні напої особам до 18 років існує лише на папері.

Армія алкогольних та тютюнових наркоманів постійно поповнюється через легко доступність слабоалкогольних напоїв молоді, одурманюючі суміші невпинно поглинають нові покоління. Алкоголіком стає кожний десятий українець. За останні 10 років кількість осіб, що перебувають в залежності тільки від пива, зросла в 10 - 12 разів.

Книжка.

Первісток однієї багатой сім'ї приїхав додому в переддень отримання диплому. У їхній родині і серед знайомих було заведено вручати випускникові вищого навчального закладу подарунок.

Батько разом із сином відвідали автомобільні салони міста, і врешті знайшли найкращий автомобіль.

Юнак був певен, що в день, коли отримає диплом, перед його будинком стоятиме новеньке блискуче авто з повним баком пального.

Яким же було його здивування, коли у той довгоочікуваний день назустріч синові вийшов усміхнений батько із... книжкою в руці. Це було Святе Письмо.

Хлопець із люттю відкинув книгу, і з того дня й слова не промовив до батька. За кілька місяців знайшов роботу у віддаленому місці. Додому привела його лише вістка про батькову смерть.

Уночі, напередодні похорону, переглядаючи нотатки на письмовому сталі батька, знайшов Святе Письмо - останній батьків дарунок. Зворушений юнак розгорнув книгу, обережно здуваючи з неї пилку. Між сторінками знайшов чек, датований днем отримання диплому. Зазначена сума точно відповідала вартості вибраного колись автомобіля.

Немає користі від непрочитаної книги, що лежить на полиці, припавши порохом, але серед її сторінок можна знайти те, чого давно прагнемо.

Наші молодята:

Томюк Василь _____ 14 вересня

Мартинюк Галина

28 вересня _____ Старушак Ігор

Баглай Тетяна

Вітаємо з хрещенням:

Тимчак Анастасійку 14.IX

Маховську Даринку 14.IX

Відійшли у вічність у вересні:

Держило Варвара 12.IX

Бордун Володимир 25.IX

Посміхніться браття!

Трирічна Наталочка з нетерпінням чекала на приїзд мами з пологового будинку. Коли дівчинка нарешті побачила свою сестричку, то дуже здивувалася:
- А чому вона така мала? Що там більших не було.

(Розповіла Гнатю О.)

Не бійся йти дорогою правди!

Газета парафії
Успіння Пресвятої Богородиці смт. Козова
Тернопільсько-Зборівської єпархії УГКЦ.
Виходить щомісячно.
Редактор: о. Михайло Забанджала
Друк: "Комп'ютер сервіс"

Україна 47600
Тернопільська обл.
смт. Козова
вул. Хмельницького, 8
Тел/tel: +380354725171; +380962191383
E-mail: michael@ko.te.ua

Ukraine 47600
Ternopil' region
Kozova town
Hmel'nytskogo st. 8